

บทที่ 372

ของขวัญวันเกิด

ข้าแต่พระเป็นเจ้า วันเกิดเป็นวันที่มีความหมายสำหรับทุกคน บางคนก็จัดงานวันเกิดใหญ่โต บางคนก็เลือกที่จะไปทำบุญตามความเชื่อของตนเองและเลือกที่จะรับประทานอาหารกับครอบครัวอย่างเรียบง่าย ก็แล้วแต่ แต่ละคนว่าวิถีชีวิตและแวดวงสังขมของคนๆ นั้นเป็นอย่างไร

ปลายเดือนมีนาคม 2018 ที่ผ่านมา เป็นวันเกิดของลูกและเป็นวันเกิดที่มีความหมายพิเศษนิดหน่อย เพราะเป็นวันเกิดที่เลขนำหน้าอายุของลูกจะเป็นเลขนั้นอีกเพียงปีเดียว แล้วปีหน้าเลขนำหน้าก็จะเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหลัก 😊 ตอนแรกลูกตั้งใจจะไปทำบุญในวันเกิดของลูก แต่ปรากฏว่าลูกได้รับแจ้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาสมทบในวันนั้นพอดี จะขอเปลี่ยนเวรกับสมทบท่านอื่นเพราะเหตุผลคือตรงกับวันเกิดก็ดูกระไรอยู่ ลูกจึงตัดสินใจไปปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ

ในระบบศาลของประเทศไทย ศาลยุติธรรมทั่วไปนั้นเรียกว่าระบบกล่าวหาคือ โจทก์ผู้ฟ้องจะเป็นผู้กล่าวหา จำเลยจะทำผิดเช่นนี้ เช่นนั้น และเป็นหน้าที่ของทนายทั้งสองฝ่ายจะนำข้อเท็จจริงตลอดจนข้อกฎหมายมาลบล้างกันที่ศาล ผู้พิพากษาจะมีหน้าที่รับฟังประเด็นต่างๆ จากทนายทั้งสองฝ่ายเท่านั้น ไม่มีหน้าที่และไม่สามารถจะแนะนำหรือสอบประเด็นเองจากบนบัลลังก์ได้ ผลของคดีจึงขึ้นอยู่กับความเก่งของทนายในการนำสืบและยกข้อกฎหมายมาหักล้างคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งให้ผู้พิพากษาฟัง

แต่ศาลแรงงานเป็นศาลที่เรียกว่า “ศาลชำนาญพิเศษ” (สะกดถูกต้อง) และการพิจารณาคดีเป็นระบบไต่สวน กล่าวคือ ผู้พิพากษามีสิทธิ์ที่จะไต่สวนสอบถามคู่กรณีทั้งสองฝ่าย และสามารถเรียกให้คู่ความไปหาพยานหรือหลักฐานเพิ่มเติมได้ และตามกฎหมายต้องมีผู้พิพากษาสมทบสองท่านในการนั่งบัลลังก์พิจารณาคดีทุกครั้งคือ สมทบฝ่ายนายจ้าง ซึ่งคือตำแหน่งที่ลูกเป็น และสมทบฝ่ายลูกจ้าง

การพิจารณาความของศาลแรงงานนั้น ระบุชัดเจนไว้ในกฎหมายว่า ในกรณีที่เกิดข้อพิพาท ก่อนถึงชั้นชั้นสู่ศาลให้ผ่าน “การไกล่เกลี่ย” ก่อน โดยมีคณะผู้ไกล่เกลี่ยจะพยายามไกล่เกลี่ยให้ทั้งสองฝ่ายยอมซึ่งกันและกัน และแม้ว่าหากการไกล่เกลี่ยในระดับนี้ไม่ประสบความสำเร็จ หลังจากคดีขึ้นสู่ศาลแล้ว ผู้พิพากษาก็ยังต้องพยายามทำการไกล่เกลี่ยให้คู่ความยอมความกัน ไม่ว่าคดีจะดำเนินถึงขั้นไหนก็ตาม

เหตุผลสำหรับผู้ที่ไม่เคยชินกับระบบศาลแรงงานที่มีการไกล่เกลี่ยเช่นนี้ อาจจะรู้สึกว่าเป็นเป็นการยุติธรรม ผู้ที่ทำความผิดก็ควรจะต้องรับโทษและสำหรับศาลแรงงานแล้ว ผู้ที่เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง ส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้างยื่นฟ้องนายจ้าง จึงมีชื่อว่าศาลแรงงาน นานๆ จะมีคดีที่นายจ้างฟ้องลูกจ้างสักรายสองราย

แต่เหตุผลเบื้องหลังการไกล่เกลี่ยที่ถึงขั้นต้องระบุในกฎหมายก็คือว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างนั้นเหมือนน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า และการที่มนุษย์อยู่ด้วยกัน บางทีก็เหมือนลิ้นกับฟัน ย่อมมีการกระทบกระทั่ง

กันบ้าง หากต่างฝ่ายต่างลดทิฐิ มาคุยกันด้วยเหตุด้วยผลและยอมให้อภัยกัน เมื่อคดีจบลงด้วยการไกล่เกลี่ยกันได้ ลูกจ้างก็สามารถกลับไปทำงานได้อีก นายจ้างก็ไม่ต้องไปหาพนักงานใหม่

ลูกได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างในขณะนี้ เป็นวาระที่สองแล้ว และลูกรู้สึกว่าการไกล่เกลี่ยของศาลแรงงานนี้ใช้หลักความรักและการให้อภัยของศาสนาคริสต์เราโดยตรงเลย 😊😊😊

ในวันเกิดของลูก คดีนี้เป็นคดีที่ลูกได้นั่งบัลลังก์พิจารณามาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ทนายแจ้งว่าตุลาการแล้ว น่าจะตกลงกันได้ แต่ปรากฏว่าไม่สำเร็จ เรื่องจึงต้องขึ้นสู่การพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ฝ่ายนายจ้างเป็นคนจีนอายุคงใกล้เคียงกับลูก มาขึ้นศาลโดยนั่งรถเข็นเพราะป่วยและเดินไม่ได้ ฝ่ายลูกจ้างเป็นผู้หญิงอายุราว 30 กว่าปี ผู้พิพากษากลางใช้เวลาในการไกล่เกลี่ยเป็นเวลาเกือบชั่วโมงซึ่งในระหว่างนั้น เราผู้พิพากษาทั้งสามได้ฟังคำอธิบายตลอดจนการโต้ตอบของทั้งโจทก์และจำเลยอย่างละเอียด แต่ในที่สุดทั้งสองฝ่ายโจทก์และจำเลยก็ตกลงกันได้! ภาพที่ลูกได้เห็นในขณะนั้น เป็นภาพที่ประทับใจลูกจนถึงวันนี้ ฝ่ายลูกจ้างเข้าไปคุกเข่าขานนายจ้างและจับมือนายมากุม พร้อมร้องไห้และพรวดแต่คำว่า “หนูขอโทษ หนูขอโทษ” ฝ่ายนายจ้างก็ร้องไห้ไม่แพ้กัน และพูดกับลูกจ้างคนนั้นว่า “ฉันรักเธอเหมือนลูกนะ” วินาทีนั้น ลูกมีความรู้สึกว่าการที่ลูกได้มานั่งบัลลังก์ศาลในวันนั้นและได้เห็นภาพคนสองคนที่โกรธเคืองกันถึงขนาดขึ้นศาลฟ้องร้องกัน ให้อภัยซึ่งกันและกันได้และกลับมาเอื้ออาทรซึ่งกันและกันได้เช่นนี้ เป็นของขวัญวันเกิดที่มีค่ายิ่งสำหรับลูก 😊😊😊

ลูกขออนุญาตผู้พิพากษากลางและใช้ภาษาจีนพูดกับฝ่ายนายจ้าง ซึ่งตกตะลึงในการได้ยินผู้พิพากษาที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ส่งภาษาจีนกับตนเอง แล้วลูกก็ยิ้มให้กับทั้งสองฝ่าย ซึ่งปกติผู้พิพากษาที่นั่งบนบัลลังก์ไม่ควรจะแสดงอาการทางกายให้แก่คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

พระเจ้าทรงสอนให้เรานุชยให้อภัยซึ่งกันและกัน และให้รักกันและกัน ในวันเกิดของลูกที่ผ่านมา ลูกได้เห็น และได้สัมผัสถึงผลของการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ แล้วลูกก็ออกจากศาลด้วยความสุขใจยิ่ง

ขอบพระคุณพระองค์อย่างสูงสุดอีกครั้งหนึ่ง สำหรับพระพรที่เป็นของขวัญวันเกิดอันล้ำค่าในวันนั้น 😊😊😊

**“แต่จงมีใจโอบอ้อมอารี มีเมตตาต่อกัน
ให้อภัยกันดังที่พระเจ้าทรงให้อภัยแก่ท่านในองค์พระคริสตเจ้าเกิด” 1 เอเฟซัส 4:32**

“เราจงรักกันเถิด” 2 ยอห์น 5

อาแมน

ลูกขอพร: อดทนนะ

